

Jag skulle nog få sälja mitt hus

Jag Rikard idag 47 år gammal var med om en bilolycka när jag var 17 år gammal. I bilolyckan bröt jag nacken, armen, två revben och punkterade lungan. Nackskadan gjorde att jag blev permanent förlamad från axlarna och nedåt, delvis i armarna och helt i händerna.

Efter bilolyckan använder jag rullstol för att ta mig fram, den är utrustad med elmotorer i hjulen som hjälper till 75 %. Tar mig fram bra på slätt underlag, men behöver hjälp över kanter och i backar.

Bor idag i ett hus i centrala Vetlanda, som jag byggde för 18 år sedan nu och huset är anpassat efter mina behov. Arbetar deltid som webbadministratör på en folkhögskola strax utanför staden. Till arbetet tar jag mig med min anpassade minivan.

På min fritid tar jag hand om hushållet, åker och handlar mat, lagar mat m m och tycker om att pyssla i min trädgård.

Är det hälsomedveten, tränar och bryr mig om min kost. Tränar gör jag varje dag, att vara hälsomedveten är nödvändigt för min hälsa då jag är så stillasittande.

Jag behöver hjälp vid förflyttningar i och ur rullstolen och även om jag bara ska flytta mig i stolen.

Min träning består av tippbräda, köra rullstol ute, gymnastik, dra i gummiband och träning med vikter.

När jag får tid över och hälsar jag på eller bjuder hem mina föräldrar, syskon eller vänner. Tycker om att vara utomhus när vädret tillåter.

Gör ibland resor både privat och jobbet. Är aktiv och passiv medlem i flera föreningar.

Tycker också om att åka och besöka museum eller annan kultur såsom evenemang på ex kulturhuset. Tycker om livet och att få vara fri, kreativ och inte behöva schemalägga mina dagar i detalj.

Jag tycker idag att jag lever ett rikt liv tack vare min assistans. Mina assistenter assistera mig i så gott som det mesta, köra min bil, assisterar mig vid datorn, vid spisen, vid träning, när tillgängligheten är dålig, när jag handlar, i trädgården och så vidare.

Har idag 35 timmar och 35 minuter i grundläggande behov och totalt 129 timmar och 34 minuter assistans.

Tack vare assistansen har jag kunnat utvecklas, bli den jag är och kan leva ett rikt liv.

Om förslag skulle gå genom att jag bara skulle få 15 timmar utöver grundläggande behoven och tid för arbete.

De flesta av mina aktiviteter skulle jag inte kunna utföra och min hälsa försämras och min fritid skulle bli fattig. Troligtvis skulle min psykiska hälsa påverkas också.

Energi för att kunna arbeta skulle troligtvis försvinna och jag skulle nog få sälja mitt hus.

Livet skulle inte längre kännas tillgängligt eller fritt, utan man skulle bli isolerad och utlämnad till vad andra tycker att man ska få göra enligt någon schablon. Tillbaka till 1993.